

her skulle være Reglen, indeholdes, at der skal være skadesløs Betaling, og skadesløs Betaling indbefatter ogsaa Rentens Rente. Det vilde ogsaa være meget skadeligt for Crediten, dersom Debitorer, ved at tilbageholde Renten, kunde paalægge Creditor det Tab, som han jo vistnok lider ved, at han maa søge at skaffe sig den Sum, som han burde kunne gjøre Regning paa at erholde som Rente, paa anden Maade. Hvad § 2 angaaer, saa har en æret Landstingsmand udtalt, at han troer, at i Almindelighed ville Debitorerne ikke ønske en saadan Bestemmelse, men mener, at man dog kan gjøre den her ved Loven til Fordeel for Creditor, Finantserne, men jeg maae herved bemærke 2 Ting. Loven, der udkom under 8de April f. A., hjemler de Vedkommende Ret til at faae Eiendommen under de der bestemte Vilkaar, og uagtet Sagen ikke kan være af saa stor Betydning, forekommer det mig dog i Principet urigtigt, at man ved en ny Lov paalægger andre Vilkaar. At det i sig selv vilde være meget ønskeligt, at Creditorer kunde faae en nemmere Vej til at faae Betaling, end der for Tiden staaer dem aaben, er ganske rigtigt, men det burde være for Alle, og ikke et Privilegium for Fisco. Jeg troer, at naar man ved enkelte Leiligheder søger at raade Bod paa de Mangler, Lovgivningen indeholder, er det netop til Ginder for den Reform, som i Almindelighed kunde være meget ønskelig. At der er en temmelig stor Modstand mod Loven, der gaae ud paa, at Fordringer kunne inddrives ved Udpantning, derpaa har man blandt flere mærkelige Exempler det, at i den første Stænderforsamling blev der forelagt et Lovudkast, hvorefter blandt Andet Godseiere kunde lade Fæstere forpligte sig til at betale Landgilden under Udpantning, men det blev paa Grund af de derimod gjorte Indvendinger ikke optaget i Loven (Forordningen af 9de Marts 1838). Man har her et Beviis paa, at Debitorer eller de, der tale i Debitorernes Interesse, ikke ere meget for hele denne Bestemmelse. Naar den ærede Ordfører sagde, at der blandt Debitorerne ere større Handels-huse, som ikke have Noget imod at opføres paa Restancelisten og hellere vilde beholde

Pengene en Tid, saa troer jeg, det er Noget, der vel stundom kan finde Sted med Hensyn til rige Pengemænd; det vil med Hensyn til den Nytte, de kunne have af, at beholde Pengene, og fordi deres Credit er saa rodfæstet, at det ikke skader dem at blive hjem-søgte med Udpantning, som udføres saaledes, at de ikke lide derved, være muligt, hellere at underkaste sig det, end afgive det skyldige Bæ-løb tidligere; det har man Exempler paa, og for en Række Aar siden var det ikke usædvanligt i Godseierstanden, at man hellere underkastede sig Execution, end betalte, man vilde hellere beholde Pengene og gjøre dem frugtbringende; men jeg troer, at for den jævne Mand, for Bonden, er det høist ubehageligt at blive hjem-søgt af Fogeden. Jeg vilde ikke have noget imod en Bestemmelse, der under visse nærmere Betingelser hjemlede Creditorer i Almindelighed en saadan Ret, men som Privilegium for Finantserne og med Hensyn til et Forhold, som allerede er ordnet ved Lov, troer jeg, det har sine Betænk-ligheder.

Hvad § 3 angaaer, skal jeg ikke nu yttre mig derom, da det forekommer mig, at den høitærede Finantsminister er tilbøielig til at lade denne § fare, og jeg skulde ikke troe, at Thinget ikke i Finantsernes Interesse vil fastholde den, naar den høitærede Finantsminister ikke ønsker at gjøre det, men jeg skal blot med Hensyn til hvad der er ventileret om Kjøbe-contracter, bemærke, at jeg troer, at dette Spørgsmaal slet ikke kan opstaae ved Loven af 8de April. Den taler kun om den Tid, man fratræder Besiddelsen. Førend Overleverelsen kan Kjøbet, enten det er mundtligt eller skriftligt, gaae tilbage, og det kommer ikke Trediemand ved; man indgaaer en Kjøbe-contract, Kjøberen kan ikke opfylde Betingelsen, Alting bliver, som det var for; det er Besiddelsen, der omtales i Loven af 8de April f. A., og det er ogsaa det aldeles Correcte; at det kan i enkelte Tilfælde være vanskeligt at afgjøre, hvorvidt Besiddelsen er afstaaet eller ikke, er vist nok, men disse Vanskeligheder ere dog vel ikke saa store eller almindelige. Man kan ikke, fordi der kan være en Clusion tilstede, bedømme et Retsforhold anderledes, end som